

PASORZYT (13) *sb m*

a oraz o jasne (w tym w a 1 r. błędne znakowanie).

sg *N* pasorzyt (8). ◊ *A* pasorzyta (1). ◊ *I* pasorzyt(e)m (2). ◊ *V* pasorzycie (1). ◊ *pl N* pasorzyt(o)wie (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Ten, kto żyje cudzym kosztem, schlebia komuś dla własnej korzyści; pasożyt, darmozjad; parasitus Mącz, Calep, Cn; coenipeta, colax Mącz, Calep; adulator, assentator Mącz (13) : (nagł) Mnicha Pośel wiedze przed fenatj (–) Chodziś ty łam Pałforżicze Natkałes ten Brzuch okwicze RejKup Cc; Omnium mensarum assecta. Próżny chłéb/ páforzyt/ wżędy był. Mącz 216d; Parasitor, Pochlebuyę/ yeftem paforzitem. Mącz 277b. 59a, c, 277b, 383b; Calep 211a, 213b, [754]b; Wiáruy fię próżnowánia/ y piiánftwá przytym: Nie zásiaday częłto w rząd/ nie bądź páforzytem. KlonWor 44.

*W połączeniach szeregowych (2): á będąli palce cienkie znamio(nuią) obmowcę/ nałmiewcę/ pafożyta y też zawilnego á złey fortuny. GlabGad P2; ktore [łakomstwo] tak załlepie dla włáłnego pożytku, iż więtfzey łą wážności j lepiej bywaią opatrzeni pochlebci, wiłowie, paforzytowie [...] niż ludzie godni, ku czci y pośludze pośpolitey. MiechGlab *2v.*

Synonimy: chlebojedźca, darmochleb, darmojad, łuszczuchohenek, nabzdzyzyw, parazyt, passobrzuch, próżnochleb.

Cf [PASIRZYT], PODPASORZYT

ZCh